

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3018/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Урош Митровић, адвокат из ..., против туженог КБЦ "Др Драгиша Мишовић - Дедиње", Београд, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 394/23 од 03.02.2023. године, у седници одржаној дана 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 394/23 од 03.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 394/23 од 03.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3250/21 од 22.11.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име разлике између исплаћене плате и минималне зараде за период од марта 2019. године закључно са јулом 2020. године исплати новчане износе са законском затезном каматом, ближе одређене у овом ставу изреке. Ставом трећим и четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да јој тужени на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од априла 2018. године закључно са јулом 2020. године исплати новчане износе са законском затезном каматом, ближе одређене у овим ставовима изреке. Ставом петим изреке, утврђено је да је повучена тужба у делу којим је тужиља тражила да се тужени обавезе да јој на име разлике између исплаћене плате и минималне зараде за период од априла 2018. године закључно са јануаром 2019. године исплати новчане износе са законском затезном каматом, ближе одређене у овом ставу изреке. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 70.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом седмим изреке, тужиља је ослобођена обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 394/23 од 03.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена у ставу трећем и четвртм изреке. Ставом другим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степен, и то првог и трећег става изреке, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о потраживању тужиле на име трошкова за исхрану и регрес за коришћење годишњег одмора са припадајућом каматом. О овом праву тужиле судови су одлучили уз примену материјалног права, које је у складу са судском праксом израженом кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним ставом у погледу примене Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 34/01 ... 21/16 и др.). Због наведеног, по оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, у складу са чланом 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиле није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 05.05.2021. године, а преиначена 22.11.2022. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 130.868,41 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору где се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази

динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија тужиле није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић